

Jihočeská Třeboň se o víkendu 28. - 30. června 2002 stala opět po roce vzorným festivalovým městečkem a otevřela svoji náruč všem těm, kteří rádi holdují dobré muzice, okořeněné sem tam špetkou toho divadelního umění. Pro návštěvníky festivalu bylo připraveno příjemné ubytování, přímo v areálu zámku bylo možné zakoupit různé pochutiny a objevil se i fenomén dnešní doby - deset k internetu připojených počítačů k bezplatnému použití.

Do Třeboně se letos kromě několika našich folkových nadějí akreditovali staří známí - například Zuzana Navarová, Robert Křesťan, Fleret nebo na folkových pódíích zatím jen zřídka vídaný Žlutý pes. Sobotně ranní ptáčata si navíc mohla vychutnat pohádku v divadle V pytli a naopak nedělní opozdílci mohli protentokrát shlédnout v Třeboni dvojité cimrmanovské představení Posel z Liptákova. Tradiční tečkou za Okolo Třeboní byl i letos pondělní koncert Třeboňských pištců na zámeckém nádvoří.

Páteční večer zavál kromě chladného počasí do zámeckého nádvoří i **Žofku Kabelkovou**. Žofka vystoupila se svou doprovodnou Kabelou, která i tentokrát splnila úlohu nahrávače a bez zbytečných cirátů podporovala statečný výkon své velitelky. Zvláště výrazně zněl Žofiin hlas v Noční seanci, ale celkem dobře vyšly i ostatní písně, například Kořeny, Do větru, nebo závěrečná Můj anděl. Výkon Kabelkové stál tento večer opravdu za povšimnutí, vytknout by jí bylo možné snad jen občasné přehánění ve výrazu a v dynamice. Což se vpravdě "hodí" spíše k následující

Jablkoní

, která dnes nastoupila v celkovém počtu čtyř muzikantů. Třeboní zazněly osvědčené jablkoňovské písně, a provedeno bylo přímo z not několik opusů, které jsem zatím neznala.

Natalika

, která přišla potom, napětí i atmosféru udržela, a Natálie Velšmíková, teď už zcela jasně orientovaná na Balkán, podala úžasně "živý" výkon. Mám pocit, že balkánská rétorika už ovlivnila Natálii natolik, že její vliv je znát i v provedeních skladeb, které s balkánem nemají nic společného. Je to dobře nebo špatně? Se

Zuzanou Navarovou

sice dynamika mírně poklesla, nikoliv však zájem publika. To naopak Navarová svou muzikou nádherně pohládila, samozřejmě s velkou podporou poněkud prořídle KOy. Nejvíce mě asi zaujal přídavek, píseň, kterou jsem doposud neznala, a ve které se zpívá cosi o Marii (znáte?). Jak jsem zjistila, zatím ji neznal ani redaktor "konkurenčního" plátku, takže díky tomu jsem snad trochu z obliga.

Funny Fellows

už tedy žádnou pohodovou náladu navozovat nemuseli, trefili se do té postnavarovské a rozehráli na pódíu opravdový koncert. Zdá se, že strejdové z Pezinoku se na českých pódíích už opravdu zabydleli, a já jen s napětím čekám, kdy se po zemích českých vyrojí jejich první epigoni. Těch už má poměrně dost poslední páteční účinkují,

Robert Křesťan

. Ten předvedl společně s Malina bandem sice spolehlivý, leč malinko chladný výkon. Letní repertoár Malina bandu se festival od festivalu moc neliší, a tak i v Třeboni bylo možné zaslechnout oprášenou Pojďme se napít, Gejzu a Bertu nebo obligátní Panenku. Taky mě zarazilo, že už poněkolikáté chyběl v sestavě Malina bandu Miloš Dvořáček. Asi opravdu dochází kolem Křesťana a Maliny k volnému sdružování muzikantů, nechme se překvapit. Suma sumárum se ale pátek vydařil, takže hurá do soboty.

Ta začala ve třináct hodin open scénou v zámeckém parku. Avizovaný Jáchym Kořenský nedorazil, takže kromě skvělých **Bůhví** a lehce rozhozených **BlueGate** jsme měli mimo jiné možnost slyšet také mladé a nadějně

Smíšené pocity

, jejichž řízný folkrock jim nakonec otevřel jakožto vítězi open scény vrátka do podvečerního programu na nádvoří.

Ten kromě jmenovaných Smíšených pocitů odstartovala skupina **Jarret**. Původně avizovaných 25 minut libereckého folkrocku se ale protáhlo na neuvěřitelných 55, a to díky pozdnímu dojezdu skupiny Fleret. Jarreti se ale nenechali náhlým navýšením svého bloku zaskočit a střídavě na publikum vypouštěli tu staré A hostovské fláky, tu zbrusu nové písně ze své druhé autorské desky.

Flereti

cestu do zámku nakonec našli a společně s Jarmilou Šulákovou potěšili publikum písněmi především ze dvou posledních alb. Po Fleretu a profesionálně bezchybných

Nezmarech

nastoupil na pódium poněkud nezvyklý host -

Pavel Šporcl

. Dnes se dá již napsat, že tento Bárnýho experiment vyšel dokonale, neboť Šporcl svými standardními i lehce nestandardními kusy publikum opravdu pobavil a učinil tak další trhlinu do podtitulu festivalu, který se stále ještě pyšní přívlastkem folkový. Jako protiváha a zástupce dřevního folku tu zřejmě měla zapůsobit skupina

Marsyas

, jejíž vystoupení se nakonec vinou nemoci Zuzany Michnové nekonalo, a tak před natěšené třeboňské publikum nastoupil alespoň na několik písní roztřesený

Petr Oskar

. Ten se nakonec na pódiu ale celkem zabydlel a jeho výkon byl oceněný zaslouženým potleskem. Pokud jsme mluvili o trhlinách v podtitulu festivalu, tak tu největší Okolo Třeboni asi ušetřil závěrečný

Žlutý pes

, ovšem stálo to za to. Ondřej Hejma, stařeček Juračka, Frančesko Kotva i ostatní byli v sobotu očividně ve formě, a tak ke svým autorským hitům přidali i několik klasických rokenrolů s rockovou hymnou Smoke On The Water jako třešničkou na dortu. Žlutý pes byl opravdu důstojným zakončením večera a publikum se do okolních hospod rozcházelo spokojené a dobře naladěné.

Bárnyho festival i letos provázela spousta doprovodných akcí, asi největší z nich se stal cyklistický závod Okolo Třeboně, který letos zcela nečestným a nesportovním způsobem vyhrál sám ředitel závodu, Jim Drengubák z Nezmarů. Atmosféra v Třeboni ale i přes tento politování hodný incident zůstala opravdu uvolněná, a vám, kteří jste ještě neokusili jaké to je; zajít se ve volných festivalových hodinách jen tak cachtat do nedalekého rybníka, doporučuju: opravdu neváhejte, a do Třeboně se někdy přijed'te podívat. Nejbližší příležitost máte už 23. srpna, kdy zde v rámci festivalu Zpátky do Třeboně vystoupí čerstvý sedmdesátník Waldemar Matuška.